

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.83/2013/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. év november hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

A sikkasztás büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság Bf.77/2012/8. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakóhelye: 0.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Hatvani Városi Bíróság a 2011. november hó 30. napján kelt 5.B.62/2011/37. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki sikkasztás büntetében (Btk. 317.§ (1) és (5) bekezdés a) pont).

Ezért őt 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 300.000 Ft - meg nem fizetés esetén 5000 Ft-onként szabadságvesztésre átváltandó - pénzmellékbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így a lefoglalt bűnjelek, a sértett polgári jogi igénye és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Egri Törvényszék a 2012. november hó 6. napján kelt Bf.77/2012/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat az ellene sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentette és az elsőfokú bíróság ítéletének büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezéseit mellőzte.

Megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész bűnösség megállapítása, büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A fellebbezés indokolásában tévesnek tartotta a másodfokú bíróság azon jogi következtetését, amely a fennálló tartozást elismerő egyezséget olyannak tekintette, mint ami az eredeti követelést megszünteti, mert az aranyékszerek tulajdoni viszonyán nem változtat az, hogy az ügynöki szerződést a vádlott szerződésszegése miatt a tulajdonos felmondta, mivel a vádlottat őrzési kötelezettség terhelte. A polgári perek során született egyezségek nem érintik az eredeti tulajdoni viszonyokat, a zálogtárgyként beadott ékszerek tulajdonjoga a takarékszövetkezetet illetve abban az időpontban is, amikor azt a vádlott eltulajdonította, még akkor is, ha a sértett az ügynöki szerződést már felmondta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság hivatkozása akkor lett volna alapos, ha a vádlott az eltulajdonítás időpontja előtt ténylegesen elszámolt volna a takarékszövetkezettel. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének megállapítását sikkasztás bűntettében, szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását és a vádlott kötelezését a bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.146/2013/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. A másodfokú bíróság által kiegészített irányadó tényállás alapján vizsgálándónak azt tartotta, hogy az egyezés az ékszerek tulajdoni helyzetében hozott-e változást. Álláspontja szerint változás nem következett be, mert a sértett az ékszerek tulajdonjogáról nem mondott le, nem adott felhatalmazást az ékszerek önkényes értékesítésére, a vádlott pedig csak egy külön jogügylettel, vagy az elszámolást követően lett volna tulajdonos. Mivel erre nem került sor, a vádlott elszámolási kötelezettsége továbbra is fennállt, az ékszerek a pénzügyi intézet tulajdonában maradtak. Az engedély nélküli értékesítéssel megvalósult a sikkasztás bűntette. Ezért a másodfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott bűnösségének megállapítását sikkasztás bűntettében, felfüggesztett börtönbüntetés és magasabb összegű pénzmellékbüntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott védője írásbeli beadványában és a nyilvános ülésen is a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A főügyészi indítvány kapcsán azt hangsúlyozta, hogy a sértettnek a polgári peres eljárással nem az aranytárgyakkal történő elszámolás volt a célja, hanem az aranytárgyak ellenértékének a megfizetése. Ez a tulajdoni viszonyokban is változást hozott. Utalt még az ügynöki szerződés pontatlanságára, a bizalmi viszonyon alapuló üzleti kapcsolatra a vádlott és a sértett között és a kár több mint háromnegyed részének megtérülésére, mivel a sértett a vádlott ingatlan tulajdonjogát megszerezte.

A vádlott felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy ő a szerződés szerint járt el, az ellenőrzéskor felajánlotta a Takarékszövetkezet vezetőjének, hogy vigyék el az ékszereket, de nem ezt, hanem az ékszerek ellenértékét akarták. Nyilatkozott megváltozott személyi körülményeire is.

A bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt a Be. 387.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírálata során az ítélőtábla megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Az elsőfokú bíróság a megfelelő körben, kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges, releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és egymással összevetve összességében értékelte, mérlegelte.

A bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, azt azonban az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú bíróság indokoltan egészítette ki a sértett és a vádlott által kötött és a bíróság által jóváhagyott egyezség részleteivel.

Ezt a tényállást az ítélőtábla a vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozatára tekintettel akként helyesbítette, hogy a vádlott különváltan él, kiskorú gyermekeit különváltan élő felesége neveli, a vádlott gyermekeiről szülei segítségével gondoskodik. Vagyontalan.

A másodfokú bíróság által kiegészített és a személyi körülmények tekintetében az ítélőtábla által helyesbített tényállás mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a tényállás a Be. 388.§-ának (1) bekezdése értelmében irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének. Kellő részletességgel adott számot arról, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok közül melyeket, mely körben és miért fogadott el, illetve mely bizonyítékokat, mely körben és miért nem tartott valónak.

A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az általa a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetést vont le a vádlott bűnösségére.

A másodfokú bíróság színvonalas indokolással fejtette ki, hogy döntő jelentősége van az események egymást követő folyamatának és - bár a büntetőjogi felelősség elbírálása önállóan történik -, jelen ügyben figyelembe kell venni a polgári peres eljárás során 2009. október 22-én megkötött két egyezséget is.

A Ptk. 240.§ (3) bekezdésében és a Pp. 148.§ (4) bekezdésében szabályozott egyezséggel a szerződést lehet módosítani, a jogerős bírói egyezség felülírja a korábbi szerződésben foglaltakat, így az egyezség tekinthető a bíróság előtti szerződésmódosításnak.

A Takarékszövetkezet sértettnek a bírói egyezségbe foglalt szerződési akarata már nem az aranytárgyak kiadására irányult, hanem azok pénzbeli ellenértékének - egyéb követeléseivel mellett - megfizetésére.

Erre utal az a körülmény is, hogy a polgári per nem ingó kiadása miatt indult és a sértett-felperes nem kérte és nem is került az egyezségbe foglalásra az, hogy az aranyékszerek biztosítékul szolgálnának a vádlott által vállalt pénzbeli ellenérték megfizetésére kötelezettségnek.

Következésképp a jogerős bírói egyezség értelmében a vádlottnak fizetési kötelezettsége és nem az aranytárgyakra vonatkozó elszámolási kötelezettsége állt fenn a sértett felé.

Helytállóan mutatott rá tehát a másodfokú bíróság, hogy a polgári perben megkötött egyezség felülírta az aranytárgyak tekintetében az eredeti szerződésből adódó rábízást, így az értékesítés időpontjában - 2010. január 15-én - az aranytárgyak nem miőszültek rábízott idegen dolognak, így a sajátjakénti rendelkezés sem valósult meg.

A másodfokú bíróság törvényesen mentette fel a vádlottat a Be. 6.§ (3) bekezdés a) pontja és a 331.§ (1) bekezdés alapján bűncselekmény hiányában a sikkasztás büntetnének vádja alól.

A másodfokú bíróságnak a járulékos kérdések tekintetében hozott rendelkezései is törvényesek.

Ezért az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év november hó 6. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.

bíró

Az Egri Törvényszék Bf.77/2012/8. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.83/2013/7. számú végzése folytán 2013. év november hó 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2013. év november hó 6. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő